

14.6 Større solcelleanlæg i det åbne land

Større solcelleanlæg i det åbne land er opbygget af 2 udpegninger: negative og neutrale områder.

Retningslinjerne fokuserer på kollektive anlæg som er solcelleparker. Konkrete projektet for solcelleanlæg vil blive understøttet med den nødvendige planlægning.

Store solcelleanlæg anses som et tekniske anlæg, når man ser på parkernes udseende og funktion. Men i modsætning til andre tekniske anlæg, støjer eller lugter solcelleanlæggene ikke.

Kortet nedenfor viser de negative områder til større solcelleanlæg.

14.6 Større solcelleanlæg i det åbne land

Retningslinjer

14.6.1 Solcelleanlæg kan ikke placeres inden for de negativt udpegede områder som vist på retningslinjekortet. Inden for de neutrale områder vil en placering afhænge af en konkret vurdering af det konkrete projekt.

14.6.2 Nye solcelleanlæg skal som hovedregel placeres med en minimum afstand til boliger på 200 meter.

14.6.3 Opstilling af solceller inden for kystnærhedszonen kræver en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse.

14.6.4 Anlægget skal afskærmes med beplantning hele vejen rundt, hvor der redegøres for faunaens passage, at der ikke sker en negativ påvirkning af biodiversiteten, muligheder for at fremme biodiversitet i området, og at anlægget tilpasses de landskabelige hensyn. Dette skal ske på baggrund af en konkret landskabelig vurdering.

14.6.5 Som hovedregel gælder en afstand på 300 meter for offentlige og private skove på over 4 ha.

Redegørelse

Større solcelleanlæg vil være anlæg som opstilles på jorden, og kan producerer energi i form af elektricitet.

Der udpeges ikke specifikke områder til solcelleanlæg, men der angives retningslinjer for, hvor kommunen er neutralt og negativt indstillet overfor placering af solcelleanlæg. Ved ansøgning om opstilling af solcelleanlæg vil der skulle laves en konkret landskabelig vurdering af området, hvorefter byrådet vil beslutte, om der skal gives tilladelse til projektets placering.

Anlægget skal tilpasses omgivelserne, hvilket kan ske ved, at der stilles vilkår til anlæggets udseende og placering i terræn. Hvis det er meget store anlæg, kan der stilles vilkår om opdeling af området i flere sektioner.

Solcelleanlæg vil have en begrænset levetid, og det forudsættes, at arealerne til opstilling af solceller kan reetableres til natur- eller landbrugsformål efter endt drift. Derfor bliver arealerne, når der planlægges for konkrete projekter, fastholdt i landzone.

Hver projektansøgning, der kommer omkring opstilling af solcelleanlæg, vil skulle have udarbejdet en lokalplan, hvor der redegøres for kommuneplanens retningslinjer og projektet skal tilpasses landskabet og de lokale forhold.

Negative udpegninger

De negative udpegninger er områder, hvor der ikke kan placeres solcelleanlæg. Udpegningerne omhandler byzone arealer, økologiske forbindelser, naturbeskyttelsesområder, beskyttede naturtyper, fredskov, kirkebyggelinjer, skovbyggelinjer, søbeskyttelseslinjer, åbeskyttelseslinjer,

strandbeskyttelseslinjer, 100 m beskyttelseszone om fortidsminder, fredede områder, natura 2000-områder, bevaringsværdige landskaber, kirkens nær- og fjernomgivelser og særligt kirkeområde.

Der kan i særlige tilfælde ud fra en konkret vurdering for et mindre areal ansøges om dispensation fra forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17, skovbyggelinjen.

Særligt om placering i kystnærhedszonen

Planlægning i kystnærhedszonen kræver en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse, hvilket skal sikre, at kystnærhedszonen friholdes for byggeri og anlæg, som ikke er afhængig af en kystnær placering.

Den særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse vil i alle tilfælde skulle afvejes i forhold til den påvirkning, som anlægget vil have på kysten og de hensyn, som kystnærhedszonen skal varetage.